

РЕШЕНИЕ

№ 291

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7448** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Орбит Метал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],[жилищен адрес] представлявано от Б. К.,чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.5, офис 1, срещу Решение № ПО-74/26.07.2022г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу ПНПОМ с изх. № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и необоснованост на наложените предварителни обезпечителни мерки, тъй като били издадени в нарушение на ДОПК. Липсвали ясни мотиви за налагането им, като била налице несъразмерност на обезпечението. Твърди се, че обезпечителните мерки са наложени след спиране на ревизионното производство. Сочи се, че е налице несъответствие с целта на закона. Твърди се, че очакваните задължения били неправилно определени. Поддържа се, че не е налице основанийето по чл. 121, ал. 1 – събирането на публичните вземания да бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Не бил направен никакъв анализ на имущественото състояние на дружеството. Нарушено било изискването по ал. 3 да не се затруднява или спира извършваната от ревизираното лице дейност. Иска се отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание дружеството се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Не претендира разноски. Излага подробни доводи в депозирано писмено становище.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – [населено място], чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на подадената жалба.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221022000825-020-001/18.02.2022 г. е възложена ревизия на дружеството „Орбит Метал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за установяване на задължения за КД и ДДС. Със заповед № Р-22221022000825-023-001/05.07.2022 г. ревизионното производство е било спряно на основание чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК.

Предвид очакваният размер на публичните задължения, които ще бъдат допълнително установени с ревизионен акт, с оглед и на това, че доставчиците на ревизираното лице не са открити на посочените адреси, по мотивирано искане на ревизиращите органи от 04.07.2022 г. /л. 50 от делото/ е наложен запор върху 6 /шест/ броя МПС, подробно описани в акта на публичния изпълнител и запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „ПИБ“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД, „ОББ“ АД и „Юробанк България“ АД, за обща сума от 1449317,32 лв. главница и лихви към 01.07.2022 г.

В обстоятелствената част на искането органите по приходите са обосנוвали необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки с оглед на това, че от доставчиците на ревизираното лице не са били представени документи от които да се установи реално извършени доставки на материали. Извършена е проверка на имуществото и активите на ревизираното лице. С оглед на гореизложеното ревизиращите органи са обосנוвали необходимостта от налагане на ПОМ с цел предотвратяване извършването на последващи сделки и действия с имуществото на ревизираното дружество, в резултат на които събирането на очакваните публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], на дружеството са наложени запори върху 6 /шест/ броя МПС, подробно описани в акта на публичния изпълнител и запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „ПИБ“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД, „ОББ“ АД и „Юробанк България“ АД, за обща сума от 1449317,32 лв. главница и лихви към 01.07.2022 г.

На 20.07.2022 г. е постъпило искане от „Орбит Метал“ ЕООД до ТД на НАП – [населено място], за вдигане на запорите върху банковите сметки на дружеството, с оглед на това, че по сметката в „Уникредит Булбанк“ АД са налични средства които изцяло обезпечават предполагаемия размер на дълга.

С оглед на горното от публичния изпълнител е издадено Постановление за частична отмяна на наложените обезпечителни мерки от 21.07.2022 г.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], е обжалвано пред Директора на ТД на НАП – [населено място], с жалба от 19.07.2022г., въз основа на която е постановено Решение №

ПО-74/26.07.2022г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което същата е оставена без уважение. Решението е връчено на дружеството на 01.08.2022г., видно от приложеното на л. 22 удостоверение за извършено връчване по електронен път.

В хода на съдебното производство от страните не са представени допълнително писмени доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл.197. Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК, както и съгласно чл.199, ал.2 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 ал.1 и чл.195 ал.5.

В първата хипотеза публичният интерес е най-добре защитен предвид посочените обезпечения. При втората хипотеза, т.е. при липсата на изпълнително основание не може да се обоснове изобщо наличието на обезпечителна нужда. При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания представлява особено съществено нарушение на процедурата, което е противопоставимо на обезпечителната нужда и на публичния интерес. Неспазването на изискванията по чл.121 ал.3 от ДОПК и по чл.195 ал.7 от ДОПК не е посочено изрично като абсолютно основание за отмяна по чл.197 ал.3 от ДОПК, поради което съдът приема, че това нарушение може да обоснове отмяна на обезпечителната мярка само в случаите, в които с налагането ѝ явно и съществено е нарушен принципа на съразмерност и по този начин се стига до прекомерното обременяване на длъжника. Съгласно чл.195 ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на

публичния възискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В конкретният случай съдът намира, че от страна на публичния изпълнител не са спазени изискванията на ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], е издадено след Заповед № Р-22221022000825-023-001/05.07.2022 г., с която ревизионното производство е било спряно на основание чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК.

Предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК (арг. от систематичното място на чл. 121 от ДОПК вкл. в сравнение с другите, особени производства, които са предмет на самостоятелна регламентация в глава 16 на ДОПК). Този извод се налага и от буквалното тълкуване на чл.121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията-т.е. като част от нея. Следователно предварителното обезпечение е част от ревизионното производство.

Спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят, както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания за налагане на предварително обезпечение, както е сторено в настоящия случай, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от ДОПК ревизията се възобновява след като отпадат основанията за спирането. В тази връзка следва да се посочи, че в действителност в разпоредбата на чл. 35 от ДОПК не е конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този логичен и обоснован извод. Освен това съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК, възобновяването започва от това действие, при което е било спряно и по този начин още веднъж се затвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, което правило в процесния случай не е спазено. При тази законова регламентация се налага изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие. / В този см. Р.. № 963 от 08.05.2018 г. по адм. д. № 1497 / 2017 г. на Х. състав на Административен съд – Варна; Р.. № 842 от 18.06.2020 г. по адм. д. № 329 / 2020 г. на Административен съд – Благоевград; Р.. № 956 от 25.04.2019 г. по адм. д. № 179 / 2019 г. на VI състав на Административен съд – Пловдив; Р.. № 1003 от 15.07.2021 г. по адм. д. № 761 / 2021 г. на Х. състав на Административен съд – Варна; Р.. № 5692 от 19.9.2014 г. по адм.д. № 4728/2014 г. на Административен съд – София/. Поради гореизложените съображения, постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде отменено, както и потвърждаващото го Решение № ПО-74/26.07.2022г. на Директора на Териториалната дирекция на Националната

агенция за приходите-гр.С..

За пълнота на изложеното съдът намира за необходимо да посочи, че останалите възражения на жалбоподателя намира за неоснователни.

Процесната обезпечителна мярка е наложена на основание разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, регламентираща случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер, или установено по размер, но неизискуемо публично задължение - в хода на възложено и неприключило ревизионно производство и преди издаване на ревизионния акт, когато конкретния размер на публичните задължения все още не е окончателно установен. В този случай преценката за наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК се прави с оглед очаквания размер на задълженията, като техния окончателен размер ще бъде определен при издаване на ревизионния акт, като е възможно, с оглед събраните доказателства в хода на ревизионното производство, да не се стигне до установяване на публични задължения. Тази характеристика показва привременния характер на предварителните обезпечителни мерки, като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания, като се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци и осигурителни вноски, но при доказана обезпечителна нужда. Мотивираното искане следва да конкретизира размер на очакваното публично задължение, то определя и обхвата на налаганата мярка по отношение на субекта, спрямо когото се налага - които изисквания в случая са съобразени. Наличието на искане с посочените реквизити обвързва компетентният орган по чл. 121, ал. 1 от ДОПК да разгледа и да се произнесе по него при посочените рамки, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения, и да прецени с оглед на тези данни, дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение. Тоест, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговото предположение, нито да го отхвърля. Ролята на публичният изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и след съобразяване с условията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК да наложи предварителните обезпечителни мерки. Видно от атакуваното постановление, същото съдържа обстоятелствата, мотивирали публичният изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Налице е мотивирано искане на органа по приходите. На основание чл. 195, ал. 4 от ДОПК длъжникът не се уведомява за искането от органа по приходите обезпечение, поради което и екземпляр от същото не му е предоставен предварително. Искането за предварително обезпечаване на ръководителя на ревизиращия екип не се предоставя на ревизираното лице за запознаване и не е приложение, т. е. неразделна част от издаденото постановление, тъй като то има изненадващ ефект и цели именно предотвратяване извършването на действия и сделки с цел ощетяване на бюджета и

затрудняване на събирането на бъдещите публични вземания.

С оглед на горното съдът намира, че издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], както и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни и следва да се отменят.

Предвид на това, че жалбоподателят не претендира разноски, такива не следва да му се присъждат от съда, въпреки изхода на спора по настоящото дело.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.4 от ДОПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-74/26.07.2022г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба на „Орбит Метал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],[жилищен адрес] представлявано от Б. К., срещу ПНПОМ № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място],

ОТМЕНЯ ПНПОМ № С220022-023-0001977/12.07.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: